

Sag T-310/01

Schneider Electric SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — forordning (EØF) nr. 4064/89 —
beslutning, hvorved en fusion erklæres uforenelig med fællesmarkedet —
annullationsøgsmål«

Rettens dom (Første Afdeling) af 22. oktober 2002 II-4075

Sammendrag af dom

1. *Konkurrence — fusioner og virksomhedsovertagelser — Kommissionens undersøgelse — beslutning om begæring om oplysninger rettet til de anmeldende parter — automatisk afbrydelse af firemånedersfristen i artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 4064/89*
(Rådets forordning nr. 4064/89, art. 10, stk. 3 og 4, og art. 11, stk. 5)

2. *Konkurrence — fusioner og virksomhedsovertagelser — bedømmelse af foreneligheden med fællesmarkedet — relevant marked — geografisk afgrænsning*
(Rådets forordning nr. 4064/89, art. 2, stk. 3)
3. *Konkurrence — fusioner og virksomhedsovertagelser — bedømmelse af foreneligheden med fællesmarkedet — skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling, som hæmmer konkurrencen — kriterier for bedømmelsen*
(Rådets forordning nr. 4064/89, art. 2, stk. 3)
4. *Konkurrence — fusioner og virksomhedsovertagelser — bedømmelse af foreneligheden med fællesmarkedet — skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling, som hæmmer konkurrencen — betydningen af den fusionerede enheds produktsortiment og udvalgte varemærker — ikke afgørende i tilfælde, hvor der er forskelle med hensyn til markedsandel og efterspørgsel fra det ene nationale marked til det andet*
(Rådets forordning nr. 4064/89, art. 2, stk. 3)
5. *Konkurrence — fusioner og virksomhedsovertagelser — mangler, som påvirker beslutningen om uforenelighed med fællesmarkedet — uden betydning, idet en række andre elementer kan begrunde beslutningen*
(Rådets forordning nr. 4064/89, art. 2, stk. 3)
6. *Konkurrence — fusioner og virksomhedsovertagelser — administrativ procedure — overholdelse af retten til kontradiktion — meddelelse af klagepunkter — krav til indholdet heraf*
(Kommissionens forordning nr. 447/98, art. 13, stk. 2)

1. Når Kommissionen — i et tilfælde, hvor de parter, som har anmeldt en fusion, ikke har besvaret en begæring om oplysninger inden for en rimelig frist, fastsat af Kommissionen — i henhold til artikel 11, stk. 5, i forordning nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser vedtager en beslutning, hvorved den beordrer de berørte til at meddele den de ønskede oplysninger, fremgår det af forordningens artikel 10, stk. 4, at den firemånedersfrist, som er fastsat i artikel 10, stk. 3, »afbrydes ekstraordinært«. Brugen af ordet »ekstraordinært« er ikke til hinder for, at en beslutning om at kræve oplysninger, som Kommissionen under overholdelse

af forskrifterne har fremsendt til en anmeldende virksomhed, automatisk har den virkning, at firemånedersfristen afbrydes fra den dato, hvor det konstateres, at alle nødvendige oplysninger ikke er blevet fremsendt, og indtil den dato, hvor dette sker.

Den ekstraordinære karakter, som forordning nr. 4064/89 tillægger fristafbrydelsen, relaterer sig nemlig til betin-

gelserne for at træffe en beslutning om at kræve oplysninger og ikke til følgerne af en sådan beslutning.

(jf. præmis 99, 100, 104, 106 og 109)

hensyn til grænseoverskridende virkninger, som kan forstærke en fusionsvirkninger på hvert af de relevante nationale sektormarkeder, men eksistensen af sådanne virkninger skal være påvist i tilstrækkelig grad og ikke blot være formodet.

(jf. præmis 171, 178 og 179)

2. Det geografiske marked, som skal tages i betragtning ved anvendelsen af forordning nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, er et nærmere afgrænset geografisk område, hvor det omtvistede produkt markedsføres, og hvor konkurrencevilkårene er tilstrækkeligt ensartede for alle de erhvervsdrivende til, at der kan foretages en rimelig vurdering af den anmeldte fusions virkninger på konkurrencen.

(jf. præmis 154)

4. Kommissionen kan ikke, ved anvendelsen af forordning nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, i vurderingen af risiciene for skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling, som hæmmer konkurrencen på de nationale sektormarkeder, som berøres af en fusion, påberåbe sig, at den nye enhed vil komme til at råde over et produkt- og varemærkeudvalg uden sidestykke i hele det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvis den ikke er i stand til at påvise, at hele dette udvalg tilbydes på de berørte nationale markeder.

3. Kommissionen skal ved anvendelsen af forordning nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, for at klarlægge risikoen for skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling, som hæmmer konkurrencen på de forud afgrænsede nationale sektormarkeder, tage hensyn til de tegn på økonomisk styrke, som vedrører disse markeder. Den kan endvidere tage

(jf. præmis 239-243, 255-257 og 262)

5. Uanset omfanget af de mangler, som en kommissionsbeslutning om en fusions

uforenelighed med fællesmarkedet måtte være behæftet med, kan disse mangler imidlertid ikke medføre, at beslutningen annulleres, hvis — og i det omfang — de øvrige oplysninger, som er indeholdt i beslutningen, medfører, at Fællesskabets retsinstanter kan anse det for bevist, at fusionens gennemførelse under alle omstændigheder vil føre til, at en dominerende stilling, som bevirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt, skabes eller styrkes i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser.

(jf. præmis 412)

6. Meddelelsen af klagepunkter skal indeholde en redegørelse for klagepunkterne, som er formuleret i tilstrækkeligt klare vendinger til at opfylde de mål, som meddelelsen er tillagt i henhold til fællesskabsforordningerne, og som består i, at virksomhederne skal meddele alle oplysninger, som er nødvendige, for at de kan imødegå de fremsatte klagepunkter, før Kommissionen træffer en endelig beslutning.

(jf. præmis 440-444)

Dette krav har særlig styrke i de fusionskontrolprocedurer omfattet af forordning nr. 4064/89, hvor Kommissionen har foretaget en vurdering af den konkurrencesituation, som den undersøgte fusion fremtidigt må forventes at medføre. I sådanne procedurer har meddelelsen af klagepunkter ikke kun til formål at fastslå klagepunkterne og at give den pågældende virksomhed mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger hertil. Retsakten har ligeledes til formål at give de anmeldende parter lejlighed til at foreslå afhjælpningsforanstaltninger og navnlig at fremsætte forslag til afståelse af aktiver, samt — under hensyn til det krav om hurtige afgørelser, der karakteriserer den generelle opbygning af forordning nr. 4064/89 — tilstrækkelig tidligt at afgøre, i hvilket omfang der skal ske afståelser, med henblik på at gøre den anmeldte fusion forenelig med fællesmarkedet.